

شعر عاشورایی

(گنجینه‌ی شعر و ادب)

کاظم محمدی

www.ketabo.ir

سرشناسه: محمدی، کاظم، ۱۳۴۰، - گردآورنده

عنوان و نام پدیدآور: شعر عاشورایی: (گنجینه‌ی شعر و ادب) / کاظم محمدی.

مشخصات نشر: کرج: نجم کبری، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری: ۱۵۶ ص. ۱۴ × ۲۱ س.م.

شابک: ۰-۸۵-۲۹۰۵-۹۶۶-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: پشت جلد به انگلیسی:

Kazem Mohammadi, Share Ashooraci: islamic theoretical gnosis.

یادداشت: کتابنامه: ص. [۱۴۹] - ۱۵۶.

عنوان دیگر: (گنجینه‌ی شعر و ادب).

موضوع: حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ ق -- شعر -- مجموعه‌ها

موضوع: Husain ibn Ali ,Imam III, 625 - 680 -- Persian poetry -- Collections

موضوع: شعر فارسی -- مجموعه‌ها

Persian poetry -- Collections

عاشورا -- شعر -- مجموعه‌ها

Tenth of Muharram -- poetry -- Collections

مشاعره

Moshaereh*

رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۶ ش ۵۶ / ۳۱۳ / م ۳۲ / PIR۴۰۳۲

رده‌بندی دیویی: ۸۶۱/۰۰۸

شماره کتابشناسی ملی: ۴۸۹۰۸۸۵

www.ketab.ir

نام کتاب: شعر عاشورایی (گنجینه‌ی شعر و ادب)

نویسنده: کاظم محمدی

انتشارات: نجم کبری

چاپ و صحافی: ناژو

تیراژ: ۲۰۰

چاپ اول: ۱۳۹۶

نوبت چاپ: دوم ۱۴۰۲

قیمت: ۹۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۰۵-۸۵-۰

ناشر برتر البرز در سال ۱۳۹۴ و ناشر برتر زنان در نهمین همایش بانوان ناشر در سال ۱۳۹۶

شعر عاشورایی

مقدمه

السلام علی الحمین

وعلی علی بن الحسین

وعلی اولاد الحسین

و علی اصحاب الحسین

حضرت امام حسین (ع) و نهضت پر شور او در ماه محرم و خاصه در روز عاشورا چنان طنینی افکنده که در جهان گوشی نیست که آن نوا را از نینوای بی نوا نشنیده باشد. کار شگرف امام چنان عالم را خیره و حیران کرده که دیگر امکان تکرار آن نخواهد بود. این است که در خصوص آن امام همام و قیام شگفت‌انگیز وی آن قدر کتاب نوشته و در مدح و رثای او شعر سروده‌اند که اگر کسی بخواهد همه‌ی آن را جمع کند بی تردید خود مجموعه‌ای وسیع و کتابخانه‌ای عظیم و تخصصی خواهد بود.

از زمان آن حضرت تا کنون بی‌شمارند کسانی که به عشق او در ولادت و شهادتش شعر سروده و در خیل شاعران عاشورایی و حسینی درآمده‌اند، هر چند که همه‌ی اشعار به قوت نبوده و نیستند ولی برخی نیز بسیار ارزشمند و چشمگیرند، خاصه که سرایندگان آن خود اهل ادب و حکمت و عرفان و دین بوده‌اند. با این حال هنوز هم ناگفته‌های بسیاری در باره‌ی او وجود دارد که هر بار کسی به ذوقی و اشتیاقی دیگر در قالبی ادبی از غزل و قصیده و رباعی و مثنوی می‌سراید و تقدیم عاشوراییان می‌کند.

محرم، عاشورا، کربلا. این عناوین خاص در ذهن ما و در ذهن هر شیعه‌ای تداعی کننده‌ی افرادی است که از خوبترین خوبان عالم بوده‌اند و شاید دیگر مجالی در عالم امکان برای تحقق جمعی این چنین عارف و عاشق و دلباخته وجود نداشته باشد.

در این جمع گذشته از خورشید پرفروغ اباعبدالله الحسین که خود حکایتی خاص و جداست کسانی بوده‌اند که برای ایشان مشابهی نمی‌توان جست. غلام و آزاده، پسر و جوان، زن و مرد، دارا و ندار، همگی به گونه‌ای خاص در این صحنه وجود دارند، و صحنه گردان با معرفت و عاشقان کارسازند.

مهم نیست که در مکان کربلا باشی، این مهم است که کربلایی باشی. چه در کربلا جماعت کثیری بودند که یار امام نبودند، و جماعتی کثیر هم بودند که دشمن امام بودند. پس بودن در کربلا حسنی نیست ولی حسینی بودن و برای او بودن و در رکاب او

بودن و به عشق او بودن است که ارزش و اعتبار است. گاهی برخی از افراد آنقدر کربلا کربلا می‌کنند که هدف یادشان می‌رود، کربلا که خاکی بیش نیست، مکانی دور و پرت و بی بار است، آنچه که این خاک را آبرو بخشیده خون و حضور امام حسین است، و نه هنوز هم اگر از آن مکان آن اجساد پاک و طاهر را دور کنی باز هم ویرانه‌ای و خاکی بی بار و بر بیش نخواهد بود. مگر آن که کربلایی بودن را حسینی بودن قلمداد کنیم و باز ترجیح در حسینی بودن است تا کربلایی بودن، و ترجیح بر تسبیح نام حسین است تا نام کربلا.

باری، در کربلا عباس و علی اکبر و قاسم و دیگران را که تا آخر در این سلوک در خدمت امام بودند را به عنوان یاران اصلی و عارفان کاملی که عشق را به کمال فهمیده‌اند و سلوک الی الله را با پیر و قطب زمان مولی حسین بن علی تا دیار فناء فی الشیخ و نهایتاً فناء فی الله طی کرده‌اند باید مدام یاد کرد، که در پرتو نور حسین بن علی به نورانیت و کمال رسیده‌اند و هر یک القاء کننده‌ی روح و معنویت به جامعه‌ی مشتاق رشد و کمالند.

از یاران حماسه ساز امام باید دفترها نوشت و آثار ادبی و عرفانی خلق نمود. که هر یک کتابی کامل از عشق و معرفتند. و با گشودن برگهای زرین دقایق حضورشان در عاشورا می‌توان درسه‌های بزرگی را برای تاریخ بشری رقم زد و راه کمال را به ایشان نشان داد.

اما این دفتر مشاعره با آن که صفحاتی اندک دارد ولی برای ساخته و پرداخته شدن آن رنجی فراوان حاصل شده است، و این به خاطر انتها و ابتدای اشعار و ابیات است که باید ردیف می‌شد. با آن که شاید هزاران شعر در این باره وجود داشته باشد اکثر قریب به اتفاق، یا ختم به نام حضرتش می‌شد و به «ن» مختوم بود و یا به «ت» و «است» و همین امر کار را برای مشاعره به شیوهی سنتی دشوار می‌کرد و دشواری بیش تر تخصصی بودن آن است که حتماً باید مزین به نام خوش امام حسین (ع) و یارانش می‌شد. به هر جهت رنجی بود که با دیدن هزاران صفحه از بین صدها کتاب شعر و دیوان پدیدار شد ولی عشق به امام حسین و یاران باوفای و این که این بنده نیز در صف خریداران یوسف زهرا باشد کار را «احلی من العسل» و بسیار آسان و لذتبخش می‌کرد، هر چند که خنده‌ها در کار بود و اشک‌ها و ناله‌ها، از آن چه گفته و نوشته می‌شد. کاشکی عاشورائیان نیز ما را از دعای خیر خویش فراموش نکنند.

و من الله التوفیق
کاظم محمدی